

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Co/78/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8710208473
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8710208473.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci navrhovateľa N. K., H. G. R. XXX, právne zastúpeného JUDr. Jánom Jenčom, advokátom, Poprad - Veľká, Velické námestie 1178/15, proti odporkyni I. H., obchodné meno: I. H. AUTO G&B, Poprad, Hraničná 667/8, IČO: 44 059 248, právne zastúpenej Mgr. Marošom Ježíkom, advokátom, Stará Ľubovňa, Okružná 871/65, pracovisko Poprad, Mnoheľova 17, v konaní o náhradu škody s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 12C/102/2010-87 zo dňa 11.07.2011 takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok súdu 1.stupňa a vec v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol.

Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyni trovy konania vo výške 1.590,20 Eur k rukám právneho zástupcu Mgr. Maroša Ježíka do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 40 ods. 1, 2; § 420 ods. 1 až 3; § 433 ods. 1 až 3; § § 435; § 774 Občianskeho zákonníka.

Konštatoval, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný.

Navrhovateľ ako nepodnikateľ uzavrel s odporkyňou dve sprostredkovateľské zmluvy týkajúce sa obstarania uzavretia zmluvy na odpredaj motorových vozidiel, štvorkoliek, identifikovaných názvom, číslom podvozku, rokom výroby a farbou. Zmluvy boli uzavreté na dobu jedného mesiaca. Uplynutím doby došlo k zániku zmlúv, pričom na základe dohody účastníkov motorové vozidlá zostali umiestnené v objekte odporkyne. Nebolo preukázané, aby účastníci platne predĺžili dobu trvania zmluvy. Odporkyňa takúto skutočnosť poprela a navrhovateľ nepredložil dôkazy, na základe ktorých by bolo možné konštatovať platné predĺženie zmluvy. V prípade vzniku škody počas platnosti sprostredkovateľskej zmluvy zodpovednosť sprostredkovateľa za škodu sa posudzuje podľa všeobecnej úpravy zodpovednosti za škodu podľa § 420 Občianskeho zákonníka. Nie je možné prisvedčiť navrhovateľovi, aby zodpovednosť pri danom type zmluvy sa riadila ustanovením § 433 a nasl. OZ. Nepochybne odcudzením motorových vozidiel dňa 21.8.2009 navrhovateľovi vznikla škoda. Zodpovednosť odporcu by bola daná v prípade, ak by tento porušil právnu povinnosť a medzi porušením povinnosti a škodou by bola daná príčinná súvislosť. Pre splnenie podmienok zodpovednosti nie je rozhodujúce, či škoda by bola odporcom spôsobená úmyselne, alebo z nedbanlivosti. Občiansko-právna úprava vychádza z prezumpcie zavinenia, teda zavinenie sa predpokladá. Z pripojeného trestného spisu je nepochybne, že ku škode došlo úmyselným konaním tretej osoby, ktorá sa dopustila trestného činu krádeže. Navrhovateľ v návrhu na začatie konania, ani v priebehu konania netvrdil v čom malo spočívať porušenie právnej povinnosti odporkyne. Jeho tvrdenie bolo založené na existencii objektívnej zodpovednosti, pri ktorej zákon predpokladá iba dve liberačné príčiny, a to vonkajšiu - prírodná katastrofa

a i., resp. vnútornú, ak by sa škodlivý následok dostavil v dôsledku povahy veci samej. Osobitnou zodpovednosťou na náhradu škody je krytá iba škoda, ku ktorej by došlo v čase trvania zmluvy o obstaraní predaja veci podľa § 737 a nasl. OZ. Zodpovednosť v danom prípade má charakter objektívnej zodpovednosti, pri ktorej poškodený nemusí preukazovať porušenie právnej povinnosti, ani zavinenie inej osoby.

Časť zmluvy o sprostredkovaní týkajúca sa uhradenia poplatku za uskladnenie a stráženie auta vo výške 0,34 Eur za každý deň s platnosťou od uzatvorenia zmluvy o sprostredkovaní súd vyhodnotil ako neplatnú, pre jej neurčitosť a nezrozumiteľnosť. Navrhovateľ v konaní nikdy netvrdil svoju povinnosť o úhrade poplatku za uskladnenie a stráženie auta, odporkyňa nepoukázala za dobu trvania zmlúv žiadny poplatok a odporkyňa sa nikdy nedomáhala úhrady tohto poplatku. Nie je preto zrejmé, či vôbec a kedy mala nastať skutočnosť vzniku poplatkovej povinnosti u navrhovateľa.

Z vykonaných dôkazov súdom bolo preukázané, že k odcudzeniu vozidiel došlo v nočných hodinách z oploteného a uzamknutého areálu objektu autobazáru narušením oplotenia.

Výrok o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Odporkyňa ako úspešnej účastníčke priznal náhradu trov konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia za 4 úkony po 303,74 Eur (prevzatie a príprava zastupovania, účasť na troch pojednávaniach), jeden právny úkon po 75,94 Eur (pojednávanie, ktoré bolo odročené bez prejednávania veci), k tomu prináležiaci režijný paušál jedenkrát 7,21 Eur a štyrikrát 7,41 Eur. Spolu s DPH trovy právneho zastúpenia predstavujú výšku 1.590,20 Eur. Trovy právneho zástupcu boli vyčíslené v súlade s ustanovením § 1, 10, 14 a nasl. vyhlášky 655/2004 Z. z.

Proti tomuto rozsudku včas podal odvolanie navrhovateľ. Právne odôvodnil svoje odvolanie ust. § 205 ods. 1 písm. c/ a d/ O.s.p., teda že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci a zároveň dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tvrdil, že rozsudok nemá oporu v zákone. Súd síce zistil dôkaznú situáciu, avšak nesprávne ju vyhodnotil a nesprávne aplikoval právne predpisy, pretože zmluva podľa obsahu sa má riadiť ustanovením Obchodného zákonníka. Nie je pravdou, že zmluva uzavretá na dobu určitú a to na jeden mesiac vzhľadom k písomnému uzavretiu zmluvy mohla byť zmenená iba písomne, k čomu nedošlo, t.j. ustanovenie Občianskeho zákonníka, ktoré nemá v platnosti zmluvy stanovenú špeciálnu zásadu *lex specialis*, ktorej aj ústna dohoda, resp. ústne oznámenie predpokladá v pokračovaní tejto zmluvy. Obchodný zákonník má ponechaný pre tento prípad kedy by mohlo dochádzať k pochybnosti o tom, či zmluva platí možnosť zahrnúť do tejto zmluvy ustanovenie, že zmluvu možno predĺžiť len písomným dodatkom. Inak platí, že zmluva sa predlžuje aj ústnou dohodou, prípadne konkludentne, pokiaľ ju niektorá zo strán nevypovedá. To by znamenalo, že pokiaľ by aj odporkyňa sa odvolávala na to, že zmluva bola uzavretá na dobu určitú a to na jeden mesiac, mala dostatočne dlhý čas na to, aby navrhovateľa upozornila, že zmluva je neplatná, kontaktovala ho, prípadne zo svojho autobazáru predmetné štvorkolky odstránila a upozornila na to navrhovateľa. Svedčí o tom jednak zmluva o sprostredkovaní č. 7/2009, č. 6/2009 zo dňa 03.06.2009, druhá strana, prvý a druhý riadok. Nie je pravdou, že by sa účastníci dohodli na odmene za uskladnenie, prípadne stráženie motorového vozidla, pretože v zmluve je jasne definovaný poplatok za uskladnenie, ktorý sa účtuje odo dňa podpísania zmluvy a nie ako je citované v rozsudku, že bol dohodnutý pre prípad, že by vozidlá boli uskladnené dlhšie v objekte ako bol dohodnutý čas. Tvrdenie súdu, keď konštatuje, že časť zmluvy o sprostredkovaní týkajúce sa uhradenia poplatku za uskladnenie a stráženie vo výške 0,34 Eur za každý deň s platnosťou uzavretia zmluvy nemá opodstatnenie v zákone. Tým súd porušil základné právo účastníkov zmluvy, ktoré sú obsiahnuté v Ústave SR. Zmluva nebola podpísaná v tiesni ani za inak jednostranne nevýhodných podmienok. Poplatok na záver nebol síce účtovaný, lebo došlo ku krádeži a to by bolo naozaj amorálne. Odporkyňa tým, že navrhovateľa neupozornila, že objekt nie je strážený strážnikom v noci, navyše si za túto službu žiadala uhradiť poplatok za uskladnenie a stráženie auta uviedla navrhovateľa do omylu a vlastne týmto nedodrжала podmienky zmluvy. Nie je pravda, že by navrhovateľ v návrhu na začatie konania ani v priebehu konania netvrdil v čom malo spočívať porušenie právnej povinnosti odporkyne, pretože tak v návrhu, ako aj v priebehu konania poukazoval na to, že pokiaľ si odporkyňa uplatňovala v zmluve o sprostredkovaní aj poplatok za uskladnenie a stráženie auta a to 0,34 Eur za každý deň s platnosťou od uzavretia zmluvy, mala mať predmet podnikania strážený a navrhovateľ tvrdí, že aj poistený. V opačnom prípade je povinná znášať škodu, ktorú spôsobila svojim klientom na základe zmluvy o sprostredkovaní. Ide o hrubé porušenie predmetu zmluvy, pretože predmetom je vlastne sprostredkovanie predaja, kde do úschovy odporkyňa prevzala vec nemalej

hodnoty do svojho objektu, kde popri sprostredkovaní malo dôjsť aj k stráženiu veci u nej uložených. Súd prvého stupňa tak nesprávne aplikoval zákon. V obchodnoprávných vzťahoch platí pravidlo vyjadrené v ustanovení § 572 ods.2 Obchodného zákonníka. Podľa neho písomne uzavretá zmluva, ak obsahuje ustanovenie, že sa môže zmeniť alebo zrušiť iba dohodou v písomnej forme, môže sa meniť alebo zrušiť iba písomne. V opačnom prípade sa môže zmluva zmeniť aj bez dodržania písomnej formy. Preto je nesprávna argumentácia súdu ohľadom zmeny už uzavretej písomnej zmluvy. Okrem toho zmluvu treba posudzovať v celom kontexte a vychádzať aj z jej obsahu. Uvedený právny vzťah možno vykladať aj ako nový, samostatný, ktorý možno urobiť aj v ústnej forme, a preto nemôže byť nikdy neplatný z dôvodu nedodržania formy ako predpokladá ustanovenie § 40 Občianskeho zákonníka. Postup podnikateľa - odporcu tým, že v zmluve deklaroval, že sa bude riadne o predmet predaja starať, že ho bude chrániť a strážiť, hoci tak neurobil, je možné považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi a zásadami poctivého obchodného styku. Výkon práva, ktorý je v rozpore s týmto nepoužíva právnu ochranu podľa ust. § 265 Obchodného zákonníka. Preto navrhol rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie alebo rozhodnutie zmeniť, aby odvolací súd sám vo veci rozhodol.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadrila odporkyňa. Uviedla, že považuje rozhodnutie za vecne správne, súd sa po právnej strane správne vypořiadal so všetkými skutočnosťami uvádzanými či už navrhovateľom alebo odporkyňou, preto navrhla, aby odvolací súd odvolanie zamietol a rozsudok potvrdil ako vecne správny.

Odvolací súd uznesením č.k. 5Co/129/2011-102 zo dňa 15.05.2012 odmietol odvolanie navrhovateľa z dôvodu, že bolo podané oneskorene.

Dovolací súd uznesením č.k. 2Cdo 455/2013 - 193 zo dňa 16.12.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 12.03.2015 zrušil uznesenie Krajského súdu v Prešove z 15.05.2012 sp.zn. 5Co/129/2011 a vec vrátil na ďalšie konanie. Uviedol, že dospel k záveru, že nebolo mimo rozumných pochybností preukázané, že sa právny zástupca navrhovateľa, ktorému bol doručený odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zdržiaval v čase doručovania rozhodnutia súdu prvého stupňa v mieste doručenia tak, aby si reálne mohol doručenú písomnosť prevziať. Preto ak odvolací súd ako oneskorené podanie odmietol jeho odvolanie, odňal mu svojim konaním a rozhodnutím právo, aby na základe jeho včas podaného odvolania bolo ním napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmané odvolacím súdom.

Odvolací súd na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods.2 O.s.p. a zistil, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

Ust. § 205 ods.2 O.s.p. taxatívne určuje dôvody ktorými možno odôvodniť odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa vo veci samej. Odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods.2 písm.d/ O.s.p., teda nesprávny skutkový záver súdu prvého stupňa je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak súd pri hodnotení dôkazov nepostupoval podľa kritérií uvedených v ust. § 132 až § 135 O.s.p., teda jednotlivé dôkazy a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti nehodnotil z hľadiska ich vierohodnosti, pravdivosti a významu pre posúdenie veci z právneho hľadiska.

Nesprávne právne posúdenie veci namietané navrhovateľom podľa ust. § 205 ods.2 písm.f/ O.s.p. je spôsobilým odvolacím dôvodom vtedy, ak dôjde k omylu súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav.

Za mylnú aplikáciu právnych predpisov sa považuje použitie iného právneho predpisu než sa správne mal použiť alebo síce aplikácia správneho právneho predpisu, avšak jeho nesprávny výklad.

V prejednávanej veci odvolací súd zistil, že rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho skutkového a právneho záveru.

Z výsledkov vykonaného dokazovania vyplýva, že podľa výpisu zo živnostenského registra odporkyňa podniká od 01.05.2008 v predmete podnikania maloobchod a veľkoobchod pod obdobných názvom I. H., AUTO G&B. Dňa 03.06.2009 účastníci uzavreli zmluvy o sprostredkovaní evidované pod číslami 6 a 7/2009, podľa ktorých sa sprostredkovateľ zaviazal vyvíjať v prospech záujemcu činnosť smerujúcu k uzatvoreniu zmlúv o odpredaji motorových vozidiel značky SUZUKI LTA 750 červenej a zelenej farby.

Zmluva bola uzavretá na dobu určitú, a to do 03.07.2009. Obsahom zmluvy nie je uvedená cena odmeny za sprostredkovanie. Predávajúci sa zaviazal odovzdať a sprostredkovateľ prijať vozidlá na sprostredkovanie predaja za podmienok uvedených v zmluve vrátane úhrady poisťného a finančnej odmeny. Záujemca súhlasil, aby sprostredkovateľ vozidlá špecifikované v bode 1 zmluvy odpredal za sumu 7.100,- Eur za kus. Zmluva o sprostredkovaní sa ruší, ak nebude vozidlo predané do jedného mesiaca od uzavretia zmluvy, alebo najneskôr v lehote po dohode, pričom v tomto prípade sa záujemca zaviazal uhradiť sprostredkovateľovi poplatok za uskladnenie a stráženie auta 0,34 Eur za každý deň s platnosťou od uzatvorenia zmluvy o sprostredkovaní. Zmluvné strany sa dohodli, že sprostredkovateľ počas doby trvania tejto zmluvy a uskladnenia vozidla v jeho autobazáre nezodpovedá záujemcovi za škody na vozidle, ktoré vzniknú ako výsledok okolností, ktoré sú alebo vznikli mimo vôle sprostredkovateľa alebo ako výsledok vyššej moci (napr. výtržníctvo, búrka, krupobitie a i.). Na motorové vozidlá bol autorizovaným predajcom vozidiel SUZUKI vystavený certifikát originality. Listom zo dňa 11.01.2010 navrhovateľ vyzval odporkyňa k úhrade škody obratom. Dňa 08.09.2009 Colnicou Stará Ľubovňa bol vyhotovený colný doklad týkajúci sa preclenia štvorkoliek, a to štvorkolky s koncovým výrobným číslom podvozku 501 na osobu B. T. a s koncovým výrobným číslom podvozku 161 na meno N. K.. B. T. bolo vymierané clo vo výške 29.821,- Sk a navrhovateľovi rovnako vo výške 29.821,- Sk. Podľa potvrdenia aukčnej spoločnosti zo dňa 21.04.2008, navrhovateľovi boli odpredané motorové vozidlá SUZUKI LT-A 750 za celkovú cenu 8.500,- dolárov.

Svedok J. K., otec odporkyne uviedol, že od roku 1992 podnikal ako predajca ojazdených vozidiel. So zákazníkmi uzatváral sprostredkovateľskú zmluvu. Spolu s ním podnikala manželka, ktorá v neskoršom období prevzala prevádzku autobazáru a následne túto činnosť začala vykonávať jeho dcéra, teda odporkyňa. Osobne jednal s navrhovateľom o možnosti sprostredkovania odpredaja štvorkoliek. Samostatné zmluvy o sprostredkovaní však uzatvorila odporkyňa. Navrhovateľ mal vedomosť o tom, že areál autobazáru je oplotený. Navrhovateľa neupovedomoval o tom, že tento objekt je aj strážený. Krádež motorových vozidiel zistil pri náhodnej ohliadke jeho syn. S navrhovateľom nejednal o možnej úhrade škody.

Súd prvého stupňa správne zistil, že boli uzatvorené dve sprostredkovateľské zmluvy týkajúce sa obstarania predaja motorových vozidiel - štvorkoliek s identifikovaným názvom, číslom podvozku, rokom výroby a farbou. Zmluvy boli uzavreté na dobu jedného mesiaca.

Odvolací súd súhlasí s názorom súdu prvého stupňa, ktorý konštatoval, že uplynutím doby došlo k zániku zmlúv, pričom na základe dohody účastníkov motorové vozidlá zostali umiestnené v objekte odporkyne. Skutočne nebolo preukázané, aby účastníci platne predĺžili dobu trvania sprostredkovateľskej zmluvy. Odporkyňa túto skutočnosť poprela a navrhovateľ nepredložil dôkazy na základe ktorých by bolo možné konštatovať platné predĺženie zmluvy. Správny je i názor súdu prvého stupňa, že škodu je potrebné posudzovať podľa ust. § 420 Občianskeho zákonníka a nie je možné prisvedčiť navrhovateľovi, aby zodpovednosť pri danom type zmluvy sa riadila ustanovením § 433 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Navrhovateľ v návrhu na začatie konania ani v priebehu konania netvrdil v čom malo spočívať porušenie právnej povinnosti odporkyne. Jeho tvrdenie bolo založené na existencii objektívnej zodpovednosti, pri ktorej zákon predpokladá iba dva liberačné príčiny a to vonkajšiu - prírodná katastrofa, respektíve vnútornú, ak by sa škodlivý následok dostavil v dôsledku povahy veci samej. Osobitnou zodpovednosť na náhradu škody je krytá iba škoda, ku ktorej by došlo v čase trvania zmluvy o obstaraní predaja vecí podľa ust. § 737 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zodpovednosť v danom prípade má charakter objektívnej zodpovednosti, pri ktorej poškodený nemusí preukazovať porušovanie právnej povinnosti ani zavinenie inej osoby.

Odvolací súd však nesúhlasí so záverom súdu prvého stupňa, keď časť zmluvy o sprostredkovaní týkajúcu sa uplatnenia poplatku za uskladnenie a stráženie auta vo výške 0,34 Eur za každý deň s platnosťou od uzavretia zmluvy o sprostredkovaní vyhodnotil ako neplatnú pre jej neurčitosť a nezrozumiteľnosť.

Z výpovede navrhovateľa na pojednávaní dňa 28.04.2011 vyplýva, že zmluva mala byť uzavretá na jeden mesiac, možno dva alebo tri, už si nespomínal. Po podpísaní zmluvy doviezol 5 ks štvorkoliek a tie boli umiestnené v autobazáre. V čase umiestnenia štvorkoliek bol informovaný o tom, že kamerový systém ešte nie je dokončený. Nočný strážnik mal chodiť iba v noci, pretože cez deň bol tam predajca. Čo sa týka poistenia, myslí, že v zmluve bol nejaký odkaz týkajúci sa poistenia vozidiel. Odporkyňa

mu neukázala žiadnu poisťnú zmluvu, ani on nepoistil štvorkolky v žiadnej poisťovni. Jednalo sa o prvý odpredaj. Vychádzal z toho, že odporkyňa má štvorkolky odpredať, jemu vyplatiť kúpnu cenu a nechať si dohodnutú províziu. Nevedel kedy s odporkyňou jednal telefonicky, informoval sa, či predmetné zmluvy je potrebné predĺžiť, či štvorkolky môžu v bazári ešte ostať. Odporkyňa ho informovala, že štvorkolky môžu ešte ostať v bazári a že pokiaľ tam vozidlá budú, tak zmluva je stále platná. Asi po dvoch mesiacoch osobne získal zákazníka, ktorý mal záujem odkúpiť jednu štvorkolku, preto chcel dve štvorkolky odviezť z bazáru. V tom čase však už ho odporkyňa informovala, že dve štvorkolky boli odcudzené. Potom zvyšné štvorkolky z bazáru odviezol. Po odcudzení odporkyňa bazár zatvorila. On jednak s príbuzným, asi s p. K., informoval sa ako je poistený a dokedy mu bude škoda vyplatená, na čo mu odvetil, že by sa to malo vyporiadať do Vianoc, resp. do konca roka, nič sa však neudiala. S odporkyňou sa nemohol spojiť, preto vyhľadal právneho zástupcu.

Z výpovede odporkyne na pojednávaní dňa 20.01.2000 vyplýva, že podnikala pod obchodným názvom Auto - G & B Poprad. Navrhovateľa osobne nepoznala, dostavil sa a prejavil záujem odpredať 5 kusov motorových vozidiel štvorkoliek, ktoré nemusia byť vybavené evidenčnou poznávacou značkou, spomenul, že vozidlá dovezol z USA, následne ich dovezol a postupne uzatvorili 5 písomných zmlúv o sprostredkovaní. Vozidlá špecifikovali značkou, výrobným číslom a farbou. Zmluvy boli uzatvorené na dobu jedného mesiaca, teda od 03.06. do 03.07.2009. Následne boli vozidlá umiestnené do oploteného areálu, vedľa benzínovej stanice Octan v Poprade na Kežmarskej ceste po vzájomnej dohode. Obsahom zmluvy o sprostredkovaní bola iba odmena - provízia pre prípad, ak k odpredaju motorového vozidla dôjde. Nedohodli žiadnu odmenu za uskladnenie, prípadne stráženie motorového vozidla. Čo sa týka dojednania odmeny 0,34 Eur za každý deň s platnosťou od uzavretia zmluvy o sprostredkovaní, odporkyňa uviedla, že toto dojednanie chápala tak, že počas doby kedy mala platiť zmluva o sprostredkovaní, poplatok dojednaný nebol. Poplatok si uplatnila pre prípad, ak by vozidlá boli v objekte dlhšie ako je dojednaný čas.

Toto tvrdenie odporkyne vo vzťahu k zneniu časti zmluvy o sprostredkovaní, ktorá sa týka uplatneného poplatku za uskladnenie a stráženie auta vo výške 0,34 eur za každý deň s platnosťou od uzavretia zmluvy o sprostredkovaní, považuje odvolací súd za dôležité.

Účastníci konania totiž presne vysvetlili, ako chápať dojednanie o poplatku za uskladnenie a stráženie auta vo výške 0,34 eur. Odporkyňa tak ako je uvedené vyššie vysvetlila, že poplatok mal platiť pre prípad, ak by vozidlá boli v objekte dlhšie, ako dojednaný čas. Navrhovateľ sa telefonicky informoval a bolo mu povedané, že štvorkolky môžu ostať v bazári. Odporkyňa uvedené nepoprela. Uviedla iba, že túto dohodu nechápala ako predĺženie zmluvy o sprostredkovaní.

Podľa názoru odvolacieho súdu, pokiaľ by aj zmluva o sprostredkovaní skončila uplynutím doby a nebola predĺžená písomne, ako to podrobne vysvetlil súd prvého stupňa, tak časť týkajúca sa uplatnenia poplatku za uskladnenie a stráženie auta vo výške 0,34 eur za každý deň, po objasnení ako toto dojednanie treba chápať podľa obsahu, účastníkmi konania sa nejaví ako neurčitá a nezrozumiteľná.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje aj na výpoveď svedka J. Gnidu na pojednávaní dňa 27.06.2011, ktorý uviedol, že odporkyňa je jeho dcéra, od roku 1992 podniká ako predajca ojazdených vozidiel v autobazáre. So záujemcami uzatváral sprostredkovateľskú zmluvu, ktorú mu vypracovali právnici za dosť drahé peniaze. Ako podnikateľ si neskôr zriadil autodielnu a vedenie autobazáru prevzala manželka, neskôr dcéra. Navrhovateľa pozná, došiel za ním niekedy v roku 2009, informoval sa a mal záujem odpredať štvorkolky. Odporkyňa s ním uzavrela zmluvu o sprostredkovaní v podstate rovnakého obsahu ako zmluvy uzatváral on. Areál bol oplotený, nachádzal sa vedľa čerpacej stanice, nebol strážený. Čo sa týka inkasovania poplatkov za uskladnenie a stráženie motorového vozidla, ktorý údaj sa nachádza v samotnej zmluve o sprostredkovaní, svedok uviedol, že to všeobecne bazáristi zrušili, pretože niektorí ľudia toto využívali ako lacné strážené parkovisko.

Z vyššie uvedeného sa odvolaciemu súdu javí tvrdenie navrhovateľa, že sa domnieval, že areál je v noci strážený (cez deň je tam predajca), logické.

Odvolacia námietka navrhovateľa v tejto časti obostojí. Je tomu i tak čo do námietky, že ide o zmiešanú zmluvu, ktorá obsahuje prvky viacerých zmlúv. Aj keď platnosť časti týkajúcej sa sprostredkovania

skončila, môže platiť samostatné dojednanie účastníkov ohľadom uskladnenia tak, ako je to v danom prípade.

Obstojí i odvolacia námietka navrhovateľa, že sa súd prvého stupňa nezaoberal otázkou dobrých mravov a zásadami poctivého obchodného styku.

Súd prvého stupňa navrhovateľom produkované dôkazy na preukázanie skutkových tvrdení nehodnotil v súlade s kritériami uvedenými v ust. § 132 a nasl. O.s.p. v časti, ktorá sa týka uplatneného poplatku za uskladnenie a stráženie auta vo výške 0,34 eur.

Zároveň v tejto časti i nesprávne právne vec posúdil.

Preto odvolací súd postupom podľa § 221 ods. 1 písm. f) a h) O.s.p. rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude znovu sa zaoberať dohodou účastníkov, ktorú obsahuje zmluva o sprostredkovaní, ktorá sa týka poplatku za uskladnenie a stráženie i dôsledkami, ktoré z tejto dohody vyplývajú. Zároveň na uvedené aplikuje správny právny predpis majúci na zreteli, že právne posúdenie vecí je vecou súdu („súd pozná právo“).

Minimálne sa javí ako potrebné skúmať, či nedošlo k porušeniu prevenčnej povinnosti podľa ust. § 415 Občianskeho zákonníka.

V novom rozhodnutí súd prvého stupňa rozhodne i o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 224 ods. 3 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.